

Vaikka kyseessä on vain EU:n keskuspankki, ne käyttävät siitä nimeä "Euroopan Keskuspankki". EU yrittää kaikessa omia itselleen oikeuden puhua koko Euroopan nimissä.

Euroopan Keskuspankilla (EKP) on monopoli EU:n rahapolitiikkaan. Se merkitsee, että EU:ssa on sama rahapolitiikka kaikille niille maille, jotka ovat luopuneet omasta rahasta ja ottaneet käyttöön euron.

Niille, jotka matkustavat toisissa euromaissa, yhteisestä rahasta on etua: välttään rahanvaihdolta ja on helppo tehdä hintavertailuja.

Eurolla on kuitenkin hintansa, ja se on sama rahapolitiikka kaikille.

Kun ruotsalaiset äänestivät kansanäänestyksessä oman kruununsa puolesta, kansan viisaus palkitaan nykyisessä kansainvälisessä talouskriisissä: ruotsalaisten ei tarvitse noudattaa suurten maiden muille euromaille sanelemaa vierasta rahapolitiikkaa. Kruunu on voinut devalvoitua suhteessa euroon, ja se auttaa ruotsalaisia työttömyyden torjunnassa.

Suomen maksama hinta euroon siirtymisestä materialisoituu Stora-Enson tapauksessa. Euron takia metsäteollisuuden tuotantokustannukset ja puun hinta ovat Ruotsissa alempia kuin Suomessa, ja niin yhtiön johto siirtää tuotantoa Suomesta Ruotsiin. Se ei selitä kokonaan Suomen työttömien armeijan kasvamista 200 000 henkilöön, mutta se selittää siitä sen osan, joka on hinta euroon siirtymisestä ja omasta rahapolitiikasta luopumisesta.

Työttömyyden yleinen kasvu on hinta siitä rahapolitiikasta, jota kutsun kirjassani "Hullun rahan tauti" (Tammi 2009) amerikantaudiksi. USA ylivelkaantui "vapailta" eli sääntelemättömillä pankkien välisillä markkinoilla halvasta, löysästä rahasta, ja pääomamarkkinoiden globalisaatio toi taudin myös EU:hun. Euroopan Keskuspankissa ei havaittu ennalta tulossa olevaa kriisiä, vaikka sen tärkein tehtävä olisi ollut se nähdä ja siitä varoittaa.

Systeemin kriisin juuret ovat pankkien toimitsijoiden ahneudessa ja voitontavoittelussa.

Reaalitalouden omistettava ketjutettiin velkavivuilla finanssiturhakkeiksi. Velat arvopaperistettiin ja johdannaistettiin, ja omistusketjujen loppupäässä alkuperäinen omistettava liudentui kuvitteellisen rahan mössöksi: hötörahaksi. Jokaisesta uudesta keinottelun innovaatiosta banksterit, nuo meidän aikamme gangsterit, saivat aina uudet lisäpalkkiot eli bonukset. He söivät kuormasta.

Tämän amerikantaudin torjunnassa rahapolitiikka on marto. USA:ssa ja Japanissa keskuspankkien perimä hinta pankeille annetusta lainarahasta on nollattu ja EKP:ssä lähes nollattu, mutta silti ei raha liiku. Finanssiturhakkeet ovat Mustia Pekkoja, joiden pelätään jäävän rahanjakajan käteen. Keskuspankit luovat illuusiota siitä, että uusi velka on lääke vanhojen velkojen tautiin. Valtiot omasta puolestaan käyttävät lääkkeenä pankkien tai niiden velkojen kansallistamista: otetaan yksityinen velka julkiseen maksuun. USA on siinä merkityksessä jo "sosialistisempi" kuin eurooppalainen sosialidemokratia.

Setelien painaminen on keskuspankkien monopoli. Seteleillä ei ole muuta katetta kuin usko

siihen että niillä saa. On alettu painaa lisää katteettomia seteleitä.

Suurimman osan maailmalla liikkeellä olevasta rahasta (95 % ?) laskevat kuitenkin liikkeelle yksityiset pankit, nuo kasinotalouden peliautomaatit. Kun valtiot ovat ne pelastaneet ja tilanne normalisoituu, alkaa köyhien kyykytys inflaatiolla.

Tänään kapitalismi on heikkouden tilassa, ja EU on kapitalismin nykyinen olomuoto Euroopassa. Päällämme makaa raskaana koko systeemin kriisi. EU:n huippukokouksessa maaliskuun lopussa ei löydetty yhtään uutta keinoa eurotalouden elvyttämiseksi, ja työttömyyden kasvuna näyttäytyvän laman sosiaalisten vaikutusten lieventämiseksi toukokuulle suunniteltu huippukokous peruutettiin. Annetaan globalisoidun laman jyllätä EU:n sisällä vapaasti.

Systeemikriisi, joka pitää sisällään velka-, pankki- ja finanssikriisit, ulottuu syvälle kansantaloustieteen rakenteisiin. Siitä on vakuuttavana todisteena se, että taloustieteilijät eivät kyenneet varoittamaan tulevasta eikä heillä ole antaa hyviä neuvoja kriisistä ulos selviämiseksi. Kansantaloustiede on uskonto, jota saarnaavat kansalle väärät profeetat. "Vapaat" markkinat ovat systeemin pyhä lehmä, jota palvoo koko EU:n poliittinen eliitti täysipäiväisine liittovaltiomiehineen ja -naisineen.

Suomen näkökulmasta EKP - eli EU - on epäonnistunut rahapolitiikassa, jota meille symboloi yhteinen raha "euro". Kansalaisten näkökulmasta yhteinen rahapolitiikka on näkymätön, hajuton ja mauton kuin häkäkaasu, mutta se on sitä itseään, tuottaa lomautuksia ja tappaa työpaikkoja.